

การปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล บึงคำพร้อย

Parking improvements for staff convenience Bueng Kham Phro Sub-district
Administrative Organization

ปัทมพร นามพระจันทร์¹, ณัฐมน ยิ้มปาน², รัฐพร กำหัด³, ธมนวรรณ อัมระपाल⁴,
ปฎิภาณ ชินโชติกร⁵ และปิยะพัฒน์ พลายแก้ว⁶
Pattamapohn Namprachan, Natthamon Yimpan, Rattaporn Kumrat,
Thamonwan Amrapal, Patipan Chinchotikorn and Piyapat Plaikaew

Received: March 16, 2019

Revised: April 20, 2020

Accepted: April 23, 2020

DOI: 10.14456/jra.2021.33

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเชิงปฏิบัติการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการจอดรถของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี และ 2) นำเสนอการปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมและความรู้ในการจอดรถของพนักงาน และการวิเคราะห์ แผนภูมิแสดงเหตุและผล ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมการจอดรถของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการขับรถมีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50 มีทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการจราจรติดขัดอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 62.5 จอดรถตามประเภทของรถจอดรถไม่ถูกประเภท 15 คัน ตามความถูกต้องในการจอดรถ และ 2) การปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย พบว่า จากปัญหาที่พบ คือ 2.1) ไม่จอดรถตามสถานที่ที่กำหนดไว้ เนื่องจากพฤติกรรมที่ขาดความรู้ในการจอดรถ 2.2) ไม่ปฏิบัติตามกฎขององค์การ เนื่องจากขาดความเป็นระเบียบวินัยพฤติกรรมในการจอดรถส่งผลให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่จอดรถ โดยการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้น และ 2.3) สถานที่จอดรถที่ไม่เพียงพอเกิดจากสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจอดรถ หลังการปรับปรุงจัดการสถานที่จอดรถได้มีการจัดอบรมให้พนักงานที่ใช้สถานที่จอด

¹⁻⁶ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี; Faculty of master of business Administration

Corresponding author, e-mail: 1160105030044.natthamon.yim@gmail.com, Tel. 096-8618858

รถมีความรู้และความสามารถในการจอดรถให้เป็นระเบียบอย่างถูกวิธีเพื่อให้พนักงานมีสถานที่จอดรถที่ดีและเป็นระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งยังแบ่งโซนจอดรถเป็น 2 โซน คือ สถานที่จอดรถมอเตอร์ไซค์และสถานที่จอดรถยนต์เบื้องต้นการปรับปรุง 1 เดือน หลังจากการการปรับปรุง พนักงานมีความรู้ในระดับดีมากเพิ่มขึ้น 20 คน ร้อยละ 133.33 ระดับปานกลางเพิ่มขึ้น 11 คน ร้อยละ 55 และระดับต่ำลดลง 9 คน ร้อยละ 18

คำสำคัญ: วงจรบริหารงานคุณภาพ, แผนภูมิแสดงเหตุและผล, การอบรมพนักงาน

Abstract

This operative research had the objective to 1) Study the parking behavior of employees and 2) Present parking improvement for staff convenience of Bueng Kham Phroi Sub-district Administrative Organization by using behavior questionnaire and knowledge in parking of employees and analysis, graphs showing cause and result. From the result study, it was found that; 1) From the parking behavior of staff, it was found that the sample group had the knowledge of driving at an average level which was 50% and had the attitude on preventing traffic jam at a good level which was 62.5% by parking correctly with the types, parking with incorrect vehicle types for 15 vehicles including motorcycle with cars for 100%, correct parking type for 15 vehicles. And 2) In parking improvements for staff convenience. Administrative Organization, the problems were 1) not parking at the specified place as the behavior of lacking knowledge in parking vehicle 2) not following the rules of organization from lacking discipline in parking causing disorder of the parking space and 3) the parking space was not sufficient for parking. After the improvements of the parking space, there was training for staff using the parking space to have knowledge and ability on correct parking so that staff would have good parking space and in order and the zone was divided into 2 zones including motorcycle parking space and car parking space. After 1 month of improvement, staff had knowledge in an excellent level for 20 people at 133.33%, the average level was increased for 11 people at 55% and the low level was reduced for 9 people at 18%.

Keywords: Quality Management Circuit, Cause and Effect Chart, Training Staff

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่เป็นผลมาจากแนวคิดในการกระจายอำนาจ ซึ่งรัฐบาลได้มอบอำนาจหน้าที่ในการปกครองและจัดบริการสาธารณะโดยดำเนินงาน ด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการจัดตั้งขึ้นในฐานะเป็น นิติบุคคลตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ไปจนถึงการ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยมีสภาองค์การตำบลทำหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแล การบริหารของกรรมการและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจบริหารงาน มีปลัด และรองปลัด เป็นหัวหน้างานบริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งรับผิดชอบอยู่ โดยมีพนักงานประจำที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ทำงานประจำวัน (อัญชลี ดุสิตสุทธิธรัตน์, 2559)

จากการศึกษาและเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ทำให้ทราบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ประสบปัญหาในเรื่องของการจอดรถ ลานจอดรถเป็นสถานที่กว้างไม่มีการจัดระเบียบในการจอดรถ มีการจอดรถแบบไม่เป็นที่เป็นทาง ไม่มีการจัดวางช่องที่จอดรถ ทำให้การจอดรถต้องใช้พื้นที่ในการจอดเยอะ เพราะมีไม่เส้นแบ่งในการจอด ที่จอดรถไม่หลังคา ทำให้รถที่จอดในที่นั้นแดดร้อนซึ่งในสถานที่จอดรถจำเป็นต้องมีหลังซึ่งเอาไว้กันแดดเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะต้องช่วยกันแดดแล้ว ยังสามารถช่วยกันฝนช่วยไม่ให้เปียกอีกด้วยและลานจอดรถมีพื้นที่กว้างใหญ่ทำให้เวลาจอดรถจะต้องจอดรถในที่ไกล ๆ ต้องใช้เวลานานในการเดินไปยังสำนักงาน สถานที่จอดรถเป็นปัจจัยสำคัญหลักตามสถานที่ต่าง ๆ ที่คอยจัดเตรียมไว้กับบุคคลไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร หน่วยงาน องค์กรหรือสถานศึกษา โดยทุกสถานที่ต้องมีการจัดเตรียม เพื่ออำนวยความสะดวก แต่ปัญหาในปัจจุบัน มีประชากรที่มีรถยนต์ส่วนบุคคลเยอะขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้สถานที่ดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการรองรับของรถยนต์ส่วนบุคคล แต่ละพื้นที่มีการจอดรถไม่เป็นระเบียบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการจอดรถของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อนำเสนอการปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปฏิบัติการนี้เริ่มจากการสำรวจ สภาพทางกายภาพและการใช้งานพื้นที่จอดรถของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อยโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมและนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุ และนำเสนอแนวทางการปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานในองค์กรและบุคคลที่นำรถเข้ามาติดต่อภายในองค์กรบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย จำนวน 40 คน เป็นการแจกแบบบังเอิญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม

การวิจัยโดยการทำแบบสอบถามพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรและบุคคลภายนอกมีการจัดการในการจัดรถอย่างไร ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและลึกซึ้งเพื่อนำมาพิจารณาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาสรุปประเด็นการปรับปรุงของปัญหาที่เกิดทางผู้วิจัยได้นำเครื่องมือมาใช้ในการแก้ปัญหาเหล่านี้ด้วยแบบสอบถามพฤติกรรมและความรู้ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในการจัดรถ

2.2 แนวคิดวงจรการบริหารงานคุณภาพ โดยใช้หลักการ PDCA ดังนี้

P = Plan จัดตำแหน่งสถานที่จอดรถของพนักงานและผู้มาติดต่อ

D = Do อบรมพนักงานที่นำรถมาจอดและทำแผนป้ายบอกที่จอดรถให้แก่ผู้มาติดต่อ

C = Check ตรวจสอบความถูกต้องของที่จอดรถระหว่างพนักงานและผู้มาติดต่อ

A = Action ปรับปรุงหลักสูตรการอบรมในบางเรื่องที่มีความยากในการทำทำความเข้าใจเกินไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการทอดแบบถาม จำนวน 40 ฉบับ และเก็บรวบรวมกลับคืนมาด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งสิ้น 40 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แบบสอบถามทั้งหมด และแบบสอบถามได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการจอดรถของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย อำเภอ ลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 75 มีอายุมากกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 75 และประเภทของยานพาหนะ คือ จักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 50 มีระดับเท่ากับรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 50

1.2 ปัจจัยที่ศึกษาและพฤติกรรมป้องกันการจอดรถไม่เป็นระเบียบของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

ระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวกับการขับรถ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการขับรถมีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ มีความรู้ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 37.5 และน้อยที่สุด คือ มีความรู้ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 12.5

ระดับทัศนคติแบบสอบถามเกี่ยวกับการป้องกันการจราจรติดขัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการจราจรติดขัดอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา คือ ทัศนคติระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.5

ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สถานที่จอดรถจำแนกตามประเภทของรถ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จอดรถตามประเภทของรถจอดรถไม่ถูกประเภท 15 คัน ตามความถูกต้องในการจอดรถ ได้แก่ ที่จอดรถมอเตอร์ไซค์กับรถยนต์ ร้อยละ 100 กรณีจอดรถตามประเภทของรถจอดรถถูกประเภท 15 คัน สถานที่จอดรถมอเตอร์ไซค์กับรถยนต์เป็นสถานที่ที่องค์การจัดไว้สำหรับให้พนักงานจอดรถ ร้อยละ 100

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนพฤติกรรมกรรมการจอดรถของพนักงาน พฤติกรรมการจอดรถของพนักงานภาพรวมอยู่ในระดับไม่ดี ($\bar{x}$ = 1.41, SD = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าพนักงานที่จอดรถมีพฤติกรรมกรรมการจอดรถตามวิธีการจอดรถในระดับไม่ดี ($\bar{x}$ = 1.41, SD = 0.35) โดยพนักงานจอดรถมีพฤติกรรมกรรมการจอดรถไม่ตรงตามประเภทของรถในระดับไม่ดี แต่พนักงานที่ใช้สถานที่จอดรถมีพฤติกรรมที่ดีในเรื่องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด พนักงานที่จอดรถมีพฤติกรรมกรรมการจอดรถตามสถานที่รองรับในระดับไม่ดี ($\bar{x}$ = 1.21, SD = 0.35)

ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จอดรถไม่เป็นระเบียบตามการได้รับการอบรมจากองค์การบริหารส่วนตำบลในหัวข้อ วิธีการจอดรถอย่างถูกต้อง การใช้รถภายใน อบต. และเสริมสร้างวินัยจากบุคคลผู้องค์กร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สถานที่จอดรถไม่ได้รับการอบรมจากองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องการใช้รถ คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ เสริมสร้างวินัยจากบุคคลผู้องค์กร คิดเป็นร้อยละ 95.56 และน้อยที่สุด คือ วิธีการจอดรถอย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 88.89

2. การปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย

2.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากการดำเนินงานวิจัยซึ่งจะเป็นการปรับปรุงวิเคราะห์ถึงปัญหาโดยการทำแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สถานที่จอดรถทั้งหมด 40 คน พบว่า

- 1) ไม่จอดรถตามสถานที่ที่กำหนดไว้ เนื่องจากพฤติกรรมที่ขาดความรู้ในการจอดรถ
- 2) ไม่ปฏิบัติตามกฎขององค์การ เนื่องจากขาดความเป็นระเบียบวินัย พฤติกรรมในการจอดรถส่งผลให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่จอดรถโดยการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้น
- 3) สถานที่จอดรถที่ไม่เพียงพอเกิดจากสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจอดรถ

ดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพการจอตกรโดยนำวงจรการบริหารคุณภาพ (PDCA) เข้ามาช่วยการปรับปรุงให้ประสิทธิภาพความรู้การจอตกรของพนักงานและผู้มาติดต่อราชการเพิ่มมากขึ้น ปัญหาของกรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

2.2 การปรับปรุงสถานที่จอตกรเพื่อความสะดวก

การนำวงจรการบริหารคุณภาพ หรือ PDCA มาเพื่อช่วยการปรับปรุงให้ประสิทธิภาพความรู้การจอตกรเพิ่มมากขึ้น ซึ่งวิธีการปรับปรุงผลิตภาพแบบญี่ปุ่นโดยไคเซ็น (อิทต ตรีศิริโชติ, 2554) จะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ขึ้น ต้องมีหลักพื้นฐาน คือ การมีจิตสำนึก อยู่ตลอดเวลาว่าจะทำให้ดีขึ้น จะต้องก่อให้เกิดการลดต้นทุน ลดการสูญเสียต่าง ๆ มีระบบการผลิต แบบทันเวลาพอดี และต้องสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ทั้งที่เป็นลูกค้าประเภทผู้ใช้จริงและลูกค้า ในกระบวนการ การทำไคเซ็นไม่ใช่การเปลี่ยนใหม่ทั้งหมด แต่เป็นการปรับปรุง เพราะไคเซ็นไม่ จำเป็นต้องเปลี่ยนทุกอย่างใหม่หมดเพียงแค่ปรับบางจุดเท่านั้น เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้นและ สะดวกขึ้น

หลังการปรับปรุงจัดการสถานที่จอตกรได้มีการจัดอบรมให้พนักงานที่ใช้สถานที่ จอตกรมีความรู้และความสามารถในการจอตกรให้เป็นระเบียบอย่างถูกวิธีเพื่อให้พนักงานมี สถานที่จอตกรที่ดีและเป็นระเบียบเรียบร้อยอีกทั้งยังแบ่งโซนจอตกรเป็น 2 โซนคือ สถานที่จอตกร มอเตอร์ไซค์และสถานที่จอตกรยนต์เบื้องต้นการปรับปรุง 1 เดือนสามารถสรุปผลการตรวจสอบได้ ดังนี้

ตารางที่ 7 ผลของการปรับปรุง

ความรู้ก่อนปรับปรุง	ความรู้หลังปรับปรุง	การเปรียบเทียบหลังการปรับปรุง
ระดับความรู้ดีมาก จำนวน 15 คน	จำนวน 20 คน	$\frac{20}{15} \times 100 = 133.33\%$
ระดับความรู้ปานกลาง จำนวน 20 คน	จำนวน 11 คน	$\frac{11}{20} \times 100$
ระดับความรู้ต่ำ จำนวน 5 คน	จำนวน 9 คน	$\frac{9}{5} \times 100 = 180\%$

สรุปผลการวิจัย จากการปรับปรุง ก่อนปรับปรุงองค์การบริหารส่วนตำบลประสบปัญหา พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการจอตกรในระดับต่ำ มากถึง 5 คน ระดับดีมาก 15 คน และ ระดับปานกลาง 20 คน ตามลำดับ หลังจากการการปรับปรุงพนักงานมีความรู้ในระดับดีมากเพิ่มขึ้น

20 คน ร้อยละ 133.33 ระดับปานกลางเพิ่มขึ้น 11 คน ร้อยละ 55 และระดับต่ำลดลง 9 คน ร้อยละ 180

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการจอดรถของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการขับขีรถมีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50 มีทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการจราจรติดขัดอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 62.5 จอดรถตามประเภทของรถจอดรถไม่ถูกประเภท 15 คัน ตามความถูกต้องในการจอดรถ ได้แก่ ที่จอดรถมอเตอร์ไซด์กับรถยนต์ ร้อยละ 100 กรณีจอดรถตามประเภทของรถจอดรถถูกประเภท 15 คัน สถานที่จอดรถมอเตอร์ไซด์กับรถยนต์เป็นสถานที่ที่องค์การจราจรจัดไว้สำหรับให้พนักงานจอดรถ ร้อยละ 100 พฤติกรรมการจอดรถของพนักงานภาพรวมอยู่ในระดับไม่ดี ($\bar{x}$ = 1.41, SD = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานที่จอดรถมีพฤติกรรมการจอดรถตามวิธีการจอดรถในระดับไม่ดี ($\bar{x}$ = 1.41, SD = 0.35) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สถานที่จอดรถไม่ได้รับการอบรมจากองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องการใช้รถ คิดเป็นร้อยละ 93.33 สอดคล้องกับงานวิจัยของไศรดา เจริญศักดิ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “พฤติกรรมการขับขีรถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของกลุ่ม CBR Club Chanthaburi” พบว่า สมาชิกกลุ่มที่มีระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ในการขับขีรถจักรยานยนต์ และขนาดเครื่องยนต์ของจักรยานยนต์ต่างกันมีพฤติกรรมการขับขีรถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยศภัทร เทศทันและคณะ (2560) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อด้านพฤติกรรมของผู้ขับขีที่แตกต่างกัน

2. การปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย พบว่า จากปัญหาที่พบ คือ 1) ไม่จอดรถตามสถานที่ที่กำหนดไว้ เนื่องจากพฤติกรรมที่ขาดความรู้ในการจอดรถ 2) ไม่ปฏิบัติตามกฎขององค์การ เนื่องจากขาดความเป็นระเบียบวินัย พฤติกรรมในการจอดรถส่งผลให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่จอดรถโดยการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้น และ 3) สถานที่จอดรถที่ไม่เพียงพอเกิดจากสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจอดรถ หลังการปรับปรุงจัดการสถานที่จอดรถได้มีการจัดอบรมให้พนักงานที่ใช้สถานที่จอดรถมีความรู้และความสามารถในการจอดรถให้เป็นระเบียบอย่างถูกวิธีเพื่อให้พนักงานมีสถานที่จอดรถที่ดีและเป็นระเบียบเรียบร้อยอีกทั้งยังแบ่งโซนจอดรถเป็น 2 โซน คือ สถานที่จอดรถมอเตอร์ไซด์และสถานที่จอดรถยนต์เบื้องต้นการปรับปรุง 1 เดือน หลังจากการการปรับปรุงพนักงานมีความรู้ในระดับดีมากเพิ่มขึ้น 20 คน ร้อยละ 133.33 ระดับปานกลางเพิ่มขึ้น 11 คน ร้อยละ 55 และระดับต่ำลดลง 9 คน ร้อยละ 18 สอดคล้องกับงานวิจัยของวัฒนวงศ์ รัตนวราร (2553) พบว่า หลังจากมีการจัดการด้านความปลอดภัยโดยทำการอบรม และควบคุมลักษณะทางกายภาพบริเวณหน้าโรงเรียนแล้ว มีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนข้ามที่ทางข้ามหรือสะพานลอยมากขึ้น

คณะผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าการนำวงจรการบริหารคุณภาพ (PDCA) มาประยุกต์ใช้นั้นสามารถนำไปใช้ได้จริง สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงพฤติกรรมการทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการขับรถอย่างถูกต้องและการเคารพกฎของสถานที่ได้อย่างดีช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงานให้เกิดบรรยากาศการทำงานมากขึ้น โดยสามารถเพิ่มความรู้ในการจอตรถได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ (บริษัท สวิฟต์เลท จำกัด สำนักงานใหญ่, 2562)

องค์ความรู้ใหม่

การปรับปรุงสถานที่จอตรถในองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อยมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ในการปรับปรุงด้านอารยสถาปัตย์เพื่อรองรับกับความต้องการของผู้ใช้บริการจำเป็นศึกษาความต้องการ และความจำเป็นในการใช้งานที่อยู่บนพื้นฐานของความสอดคล้องกับบริบทของชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่องค์กรและประชาชนสูงสุด เช่น การนำวงจรการบริหารคุณภาพ (PDCA) มาประยุกต์ใช้ และการนำแผนภูมิพาเรโต้และ 5W1H Analysis มาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาได้ เพื่อให้เกิดการจัดการที่ตรงกับสภาพปัญหาอย่างแท้จริง ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เพียงแต่จะได้ประโยชน์กับบุคลากรในองค์การเท่านั้นประชาชนก็มีส่วนในการใช้บริการในพื้นที่บริเวณนั้นได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องนี้ สามารถนำไปประยุกต์และปรับเปลี่ยนเป็นแบบอย่างเพื่อใช้กับองค์กรอื่นที่มีปัญหาลักษณะคล้ายกัน รวมถึงยังเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถให้ข้อมูลอื่น ๆ ที่มีประโยชน์ในการนำไปอ้างอิงและใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหา จากความคิดเห็นของคณะผู้วิจัยได้พบข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการปรับปรุงภูมิทัศน์และการอำนวยความสะดวกสถานที่จอตรถเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานผ่านการมีส่วนร่วมของพนักงานของผู้มารับบริการ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำแผนภูมิพาเรโต้และ 5W1H Analysis มาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาได้ โดยการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เพื่อนำปัญหาเหล่านั้นมาทำการปรับปรุงคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ธีทัต ตริศิริโชติ. (2554). *ความหมายของไคเซ็น*. เข้าถึงได้จาก <https://www.jobpub.com/>.
บริษัท สวิฟต์เลท จำกัด สำนักงานใหญ่. (2562). *PDCA คืออะไร ขั้นตอนการทำ PDCA*. เข้าถึงได้จาก <https://www.tereb.in.th/erp/pdca>.

- ยศภัทร เทศทันและคณะ. (2560). ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดระเบียบที่จอดรถบริเวณศาลากลาง จังหวัดสุโขทัย. ในการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 (น. 825-837). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- วัฒนวงศ์ รัตนวราห. (2553). การจัดการความปลอดภัยบริเวณโรงเรียนพื้นที่ศึกษาในจังหวัด สิงห์บุรี. (รายงานการวิจัย). สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.): มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- โศรดา เจริญศักดิ์. (2559). พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของกลุ่ม CBR Club Chanthaburi. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัญชลี ดุสิตสุทธิรัตน์.(2559). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วน ตำบลบางโปรง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

